

נועם אמרים

דברי אלוקים חיים מכ"ק מורן אדמו"ר שליט"א

שיעור פרקי חצות, פרק רציעי, ליל שישי פרשת עקב תש"פ

אהותי, רעייתי, יונתי, תמתי

דרך ההתקשרות וההתחברות לאבינו שבשמים

שהאדם מעורר במעשיו הטובים כאן למטה, את ההשפעות למעלה. ואתערותא דלעילא' - הבאה כהשפעה מלמעלה מבלי שיקדים לה אדם התעוררות על-ידי מעשיו למטה. אולם בעל התניא מבאר שאינו כן, כי לעולם אין יורדת השפעה מלעילא מבלי שיקדים לה אדם התעוררות כאן בעולם הזה. רק בבחינת הבריאה, כאשר **ואדם אין לעבוד את האדמה**, היתה השפעה מלעילא מבלי עבודת האדם, אבל מכאן ואילך אין הדבר כן.

כי גם כאשר נראה שההשפעה וההתעוררות באה מלמעלה מבלי שתקדים לה התעוררות מעשה בני אדם, אין האמת כן. אלא לפני כל התעוררות עילאית, קדמה עבודת האדם ולפעמים מדובר בהתעוררות קלה ומועטת אשר נעשית בהיחבא ולפעמים יכולה ההתעוררות מלמטה להיות נעלמת אף מעיני מלאכי השרת. אתערותא דלתתא יכולה להיות גם הרהור תשובה שמהרהר יהודי בליבו ואין נראה ומלאך יודע על כך. אתערותא דלתתא יכולה גם להיות אנחה שיהודי נאנח במהלך סדר יומו, 'אוי, אבי שבשמים, איכה שכחתני'. ומהתעוררות קטנה כזו כבר יכולה להתעורר התעוררות דלעילא. אבל כאמור, כל התעוררות דלעילא חייבת להגיע לאחר התעוררות כלשהי שאדם עושה למטה.

חלק אלוקי ממעל

הסבר יש לדבר, מדוע כה זכינו, שלא רק ההתעוררות דלמטה שלנו היא אלא גם ההתעוררות דלעילא נזקפת לזכותנו. מאחר ובני קל חי אנו, בניים למקום, ואנו חלק אלוקי ממעל, כביכול חלק מאלוקי מעל, על כן כל

התנא הקדוש מלמדנו במסכת אבות, פרק רביעי, משנה יא:

רבי אליעזר בן יעקב אומר: העושה מצווה אחת, קונה לו פרקליט אחד; והעוֹבֵר עבירה אחת, קונה לו קמנור אחד. תשובה ומעשים טובים, כתרים בפני הפורענות.

כאשר אדם מישראל נופל בדבר חטא ועוון, הרי הוא בורא על-ידי מעשיו הרעים, רחמנא ליצלן, מזיקים רעים וכוחות רעים, אולם כשהוא שב בתשובה ומרבה במעשים-טובים, עומדת התשובה ועומדים המעשים הטובים כתריס וחומה, כחיץ החוצץ ומגן מפני הפורענות ומפני מלאכי החבלה, לבלתי יוכלו להזיקו.

אתערותא דלעילא ואתערותא דלתתא

באריכות מופלאה^א דרש כ"ק האדמו"ר מליובאוויטש זי"ע (תורת מנחם, פורים תשכ"ב, מאמר 'בלילה הוא') אשר מוקדים להביא את המובא בספר המצוות (תש"ד עמ' פה) שהיה הרה"ק בעל התניא זי"ע מזדייק בלשון המשנה (אבות פ"ב מ"א) **דע מה למעלה ממך**. לכאורה, די לו לאדם להביט ולראות מה יש למעלה הימנו, הדא הוא דכתיב - **שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה**. די לה בראייה. ידיעה זו, לדעת מה למעלה, מה טיבה ומדוע אנו צריכים לה.

מבאר בעל התניא בקדשו ומחדש לגבי מה שידענו אודות 'אתערותא דלתתא' - שהיא התעוררות שפע הבאה על ידי

א הקדים כ"ק מורן אדמו"ר שליט"א: באריכות יתבאר הדברים אולם כמה חשוב להתבונן בדברים הללו, לדעת ולהבין את יוקם וחשיבותם, להבין שהקב"ה, הא-ל הגדול והנורא אינו זקוק למעשיו אנו ובגודל טובו מוכן הוא לקבל את מעשיו הטובים ואת מצוותינו. והדברים יתבארו, דבר דבור על אופנו.

ברם זאת לא ידע המן הרשע ולא שת ליבו, שגם כאשר נראה המוצב כתרדמה, עדיין הרבה אוהב השי"ת את בניו אהבה שאין לה מוצרים. גם כאשר בני ישראל שרויים בחשכת הגלות ומתנוונים מן התורה וההשתוקקות, עדיין מלא הקב"ה באהבתו אליהם עד כלות. ועל זה אמר החכם מכל אדם, שלמה מלך ישראל, במגילת שיר השירים שלו, מגילת האהבה בין הקב"ה לבין בני ישראל - **אני ישנה ולייבי ער**, ובמדרש שיר השירים מתבאר שאמרה כנסת ישראל לפני הקב"ה: גם כאשר **אני ישנה** בגלות, עדיין **לייבי ער** אל הקב"ה. כי גם כאשר נראים בני ישראל כישנים, עדיין ליבם ער ברשפי אש ועדיין הם מעוררים את ההתעוררות העליונה להשפיע עליהם שפע והצלחה.

התבטלות

בעל התניא ממשיך ומבאר את המשך מקראי הקודש בשיר השירים. כאשר בני ישראל ישנים. **אני ישנה ולייבי ער**, אולם הקב"ה בא ומתדפק על דלתנו להעיר אותנו ולבקש אותנו, **קול דודי דופק פתחי** וכאשר עדיין אין אנו ניעורים משנתנו, ממשיך הקב"ה וקורא לנו בלשונות של חיבה, הוא מבקש ממעמנו, **פתחי לי אחותי**, משאין פותחים לו הוא מבקש, פתחי לי **רעייתי, יונתי, תמתי** - השלימה בכלילת השלימות.

כי הנה הקב"ה קורא אלינו לעורר אותנו, לעורר את לבבנו עליו. הוא קורא אולם הדברים אינם חוזרים אלינו עד דקה. הקב"ה זעק - עוררו ישנים מתרדמתכם קומו משנתכם העמוקה. ראו גם ראו כמה בני ישראל ישנים, כמה בגלות הם שרויים, ראו לא כמה אסונות יש ברוחניות ובגשמיות כמה מוריות יש במוצב הגלות.

אשר על כן **קול דודי** קולו של הקב"ה **דופק** על פתחי לבבנו לעורר אותנו והוא קורא לנו **פתחי לי** שנפתח לו את דלתות הלב והמוות. ולא פתיחה לרווחה הוא צריך, כפי שפתח דלת לרווחה, אלא - כך אמרו במדרש שיר השירים - פתחו לי פתח כפתחו של מחט, לא פתח צר בעובי אצבע, אף לא פתח צר עוד יותר כעובי קצות האצבעות, אלא פתח כפתחו של מחט, צר ביותר.

ומהו פתחו של מחט? מחט אינו דבר של מה בכך, כי המחט הרי הוא דוקר את הבשר נמוקז דם, והדום הוא הנפש. זהו הפתח כחודו של מחט, נקב קטן אשר דרכו נוציאת את הנפש, נמסור את הנפש ונתבטל כליל בפני הודו והדרו יתברך. בביטול אין כל חילוק בין ביטול גדול לבין ביטול קטן - ביטול, הלא הוא ביטול. וזה מה שהקב"ה דורש ומבקש מאתנו שנפתח לו פתח כחודו של מחט מתוך התבטלות לאורו וישעו יתברך בביטול גמור.

כל מקום שנאמר בו **לי**, מדובר בגילו אורו של ריבון העולם והשראת שכינתו מתוך ביטול גמור. כך נאמר **בצינוי ויקחו לי תרומה** ורש"י דרש בשם המדרש, **לי** - **לשמי**, כי **לי** מרמז על הביטול המוחלט לבורא, לו, אף ורק לו ואין בלתו. על כן, בית המקדש והר הבית שבנה בתרומות ההתבטלות של בני ישראל אל אביהם שבשמים - עומד וקיים לנצח נצחים.

התעוררות קלה שאנו עושים נחשבת כהתעוררות דלעילא - כי אנו מעוררים את הרצון העליון. אשרינו. כי הקב"ה, ישראל התורה - חד הם.

מסיבה זו נפסק בלשון-ערוך שכל מי שנוכח בשעת יציאת נשמה של יהודי אחר, גם אם אינו קרובו, עליו לקרוע קריעה בבגדו כדן מי שרואה ספר תורה שנשרף - כי כל יהודי קדוש כקדושת ספר תורה. יהודי הלא הוא חלק אלוקי מומעל, א שטיק געטליכקייט, קודש קדשים. על כן פיקוח נפש דוחה שבת ודוחה את כל התורה כולה. נוכל לקבל אפוא קמפוץ של מושג במעלתו הרומומה של אדם מישראל. כשמדברים על איש יהודי - שקול הדבר כמי שמדבר על הקב"ה, אחד יחיד ומיוחד, היה הווה ויהיה.

כי כל אבר ואבר שיש לנו, שריו בו אלוקות והרי הוא חלק אלוקי מומעל. הכתוב אומר **עיני ה' אל יראיו**, והביאור הוא שכביכול יראי ה' קיבלו את עיני ה', כביכול עיני מעלה יש לנו, בנינו אהוביו של מי שאמר והיה העולם. על כן אם חולה אדם בעיניו חשוב הדבר כפיקוח נפש ומותר לחלל עליו את השבת, לרוב קדושת עיניו. מטעם זה הוזהרנו כל-כך על שמירת העיניים, לקדש את הראייה האלוקית. ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם. ותו, כאשר נחשב מניין תיבת **עין** נמצא סך חמש פעמים שם **הוי"ה** הקדוש.

כך גם כלפי יתר האיברים, אוני האדם שאף עליהם יש לשמור שלא לשמוע דיבור סרה. כי האזנים מלאי אלוקים, כדכתיב לגבי אוזני האדם - **ויקשב ה' וישמע**. פני האדם כנגד פנים של מעלה - **פני ה'!** ידי האדם - **וימנך פשוטה לקבץ שבים**. ואף על רגלי האדם שהימה כביכול חלק אלוקי מומעל כדכתיב - **וייך ה'!** כך כל אחד ואחד מאברי האדם כל כולו אלוקות, מכף רגל ועד ראש, זה אשר נאמר בבריאת האדם - **נצלם אלוקים עשה אותנו**. ועלינו מוטל לשמור מכל משמר את צלם האלוקים בו ברא אותנו הבורא יתברך.

אני ישנה ולייבי ער

יתבאר לנו דברים שהיו אצל המן ואחשוורוש, כאשר הציע המן האגגי לפני מלך פרס, שיהרוג וישמיד את בני ישראל, אמר חשש אחשוורוש הרשע והתיירא מפני אלוקי ישראל. אמר לו המן הרשע: אל תירא, אלוקיהם של ישראל יִשְׁן הוא (עפ"ר לפומיה), תוכל ללחום בבני ישראל, אל תירא ואל תיחת.

על פי האמור נוכל לבאר שמאחר וכל התעוררות דלעילא באה על ידי התעוררות דלתתא בלבד, הרי שמאחר ובני ישראל כאן בעולם הזה היו בבחינת ישנים. הם ישנו בתרדמת הגלות, אל בית המקדש שוב לא התאוו ואף כשראו את כלי המקדש מוצגים לראווה בעת סעודת אחשוורוש, לא זע ליבם ולא קמו לצעוק ביללה. על כן, כביכול, גרמו בחינת שינה לעילא, כי כשהם אינם מעוררים התעוררות למוטה, אין ההשפעה מתעוררת לעילא ולעילא. על כן היה לכאורה כוח באותה שעה להזיק לבני ישראל. להשמיד, להרוג ולאבד.

באותו כוח, כוח ההתבטלות של 'לי - לשמי' התבטלו בני ישראל אל אביהם שבשמים, מאותו כוח התקדשו בני ישראל בקדושת אהבה וחבה אל אביהם שבשמים.

עד שהקב"ה אוהב את בני ישראל באהבה עצומה והוא קורא את בני ישראל **אחותי** - שהיא מידה קלה של אהבה והתקשרות. והוא מוסיף לקרוא ולומר - **רעייתי** שהיא מידת התקשרות גדולה עוד יותר. ועוד עולה למדרגת אהבה מופלגת יותר - **יונתי**, ומופלגת עוד יותר - **תמתי**.

הרב בעל התניא אף מרמז רמזים עמוקים בארבע בחינות אלה של אהבה, אחותי, רעייתי, יונתי, תמתי. הוא רומז שראשי תיבותיהם מרכיבות את התיבה **יראת** והדא הוא דכתיב - **אשה יראת ה' היא תתהלל**. ואף כותב שכל אחת מארבע הבחינות הללו מכווננת כנגד אחת מאותיות שם המיוחד, שם הוי"ה ברון הוא.

ארבע מידות בהתקשרות

את הדברים מבאר ביתר ביאור, נינו של הרב בעל התניא, הרה"ק מהר"ש מליובאוויטש זצוק"ל. אשר מסביר את ארבע המדרגות הללו, זו למעלה מזו, אחותי, רעייתי, יונתי, תמתי.

אחותי היא הדרגה הנמוכה ביותר של התקשרות והאהבה, שכן היא התקשרות שאינה תלויה ברצון, התקשרות של כפייה. דוגמת האח והאחות שהקשר ביניהם אינו תלוי לרצונם, מעצם היותם בנים לאותה אם - אחים הם, בין אם ירצו בין אם לאו. מידה זו, מידת אחות, מכווננת נגד מידת יסוד הגוררת עמה - אף שלא לרצון - את המידות הנכרכות אחריה, מידות נצח והוד. מכוח החיבור של אח ואחות, כוח של חיבור והתקשרות הנשאר גם כשאין אהבה. כוח התקשרות מכורח המציאות.

אולם אנו, בני ישראל מוסיפים להתקשר אל הקב"ה בהתקשרות אחר התקשרות, בדרגה גבוהה יותר של אהבה והיא דרגת **רעייתי** דרגת החיבה שבין איש לאשתו. ודרגה זו היא מכווננת נגד המידות - חסד, גבורה, תפארת. וכל אלה שייכות באשתו ובני ביתו של אדם, כפי שלמד ה'תומר דבורה', על משקל דרשת חז"ל, **עושה צרקה בכף עת - זה הוץ אשתו ובניו**. וזוהי מידת החסד, ואם אדם מכריח את בני ביתו לקנות דברים, בגדים נאים וכל הצטרפות, הרי זו בחינת גבורה, גבורה שבחסד. וזוהי כבר מדרגה גבוהה יותר של התקשרות ואהבה בין בני ישראל לאביהם שבשמים, בחינת רעייה.

ועדיין אין די בכך, על כן מוסיף הקב"ה להביע את ההתקשרות של בניו בני ישראל אליו בהתבטאות של 'יונתי', כינה הוא אשר היא וורתת ברית נאמנות. כאשר יונה מתחברת עם בת זוגה, שוב אינה עוזבת אותה לעולמים, היא אינה מאפשרת למוחה להתנתק מבת בריתה. כך בני ישראל מתקשרים בלב ומוח, מתקדשים אל ריבון העולמים ולא מרפים את מוחם ודעתם ובינתם ממי שאמר והיה העולם כל ימי חייהם, ועל כן דרגה זו מכווננת נגד שלוש המידות הנעלות - חכמה, בינה דעת.

ועוד יש מידה עליונה, נשגבה ונעלית יותר - היא מידת המלכות, גם אותה משיגים אנו בדרכי ההתקשרות והאהבה אל ריבון העולמים, אבינו רוענו שבשמים.

מידה עליונה זו היא בחינת תמתי הרומזת לשלימות ופסגת הקדושה וההתקשרות בתמימות, בשלימות, היא היא מידת המלכות והיא היא מידת כתר. כתר עליון לו נגלה. במדרגה זו הופך האדם להיות מקשה אחת עם הקב"ה, לא עוד חיבור וקשר כזה או אחר, אלא מקשה אחת ממש עד שכאשר הוא עובד את בוראו - אפשר לראות בו את האלוקות כביכול. וכפי שהיה מורי ורבי כ"ק האדמו"ר מצאנז קלויזנבורג ז"ע אומר בשם זקנו הקדוש הרה"ק הדברי חיים מצאנז ז"ע שכאשר אומר אדם 'אמר רבא' עליו לראות למולו אש קדושה של רבא ואש לוחטת של 'אמר אביי', כי האמוראים היו בקדושתם התגלמות השכינה הקדושה. זהו גם הטעם שאין אמורא יכול לבוא ולחלוק על תנא, מאחר והתנאים היו גילוי השכינה הקדושה במעלה גבוהה עוד יותר. עד כדי כך יכולה להגיע ההתקשרות שלנו אל אבינו שבשמים, התקשרות שכולה מקשה אחת.

זו למעלה מזו

הרי לנו שמדובר בארבע בחינות שונות של התקשרות, זו למעלה מזו.

יש בחינת אחותי שהיא בחינת ההתקשרות הנמוכה ביותר. על כן אחות הוא מלשון איחוי, כלשון הגמרא (מועד קטן כו, ב) 'איחוי אלכסנדרית', עניין של חיבור טכני בין שני דברים מבלי קשר בלב. את החיבור הזה משיגים על ידי שמקימים את המצוות, כאשר נוטלים דבר גשמי כמו לולב ואתרוג ומצה ומקימים עמו מצווה ועל ידי כן מחברים אותו לקדושה אבל עדיין החיבור בין רוחניות לגשמיות הוא כחיבור האח והאחות, חיבור של מציאות ולא של לב ורגש. את המדרגה השנייה, הגבוהה יותר וזו שדרגת חיבורה גבוהה יותר, מדרגת רעייתי, משיגים על ידי לימוד התורה. שכן היא מכווננת נגד חסד, גבורה, תפארת. חסד וגבורה מכווננת נגד הידיים וכן מצינו - שני לוחות אבנים הוריד **בידו**. והתורה הקדושה אף קרויה 'תורת חסד'. וכשם שהאדם מעניק פרנסה לרעייתו, כן התורה הקדושה היא המשפיעה ומעניקה פרנסה לאדם. אולם עדיין אינו חיבור מוחלט.

למעלה מכך היא מדרגת **יונתי** שהיא חיבור של התבוננת ודעת, את המדרגה הזו משיגים על ידי התבוננות בקדושת הבורא. ועדיין אינה המדרגה המושלמת.

המדרגה הגבוהה ביותר היא - **תמתי** להיות דבוקים ומקושרים לריבון העולמים בתמימות ובלביות ללא רבב. דבוקות מוחלטת שאין בה שום פירוד. כפי המסופר על הרה"ק הדברי חיים מצאנז ז"ע שהזכירו לפניו חולה תלמיד חכם וירא שמים וכדי לעורר רחמיו עליו ציינו לפניו שמדובר ביהודי שאינו כסיה דעתו מבוראו לרגע. נענה הדברי חיים: "האמנם לא מסיח החולה הזה את דעתו מבוראו כלל, ולו לרגע כממרא? על הרה"ק רבי יצחק

בדורנו אנו, דור יתאמי, יכול אדם להשיג שלימות ומידת תמתי אף בדבר מועט, בעשייה מועטת. בצדקה שהוא קורע מעצמו, בהתבטלות לבוראו, בהשכמה נגד טבעו - בכל אלה הוא מעפיל ברגע אחד למדרגת תמתי הנשגבה גם גבוהה. הוא מגיע לשיא ההתקשרות עם בוראו, עם אביו שבשמים.

רמז לדברים הללו נמצא בדברי התנא דאבות. שכן אם נחשב את כל ארבע דרגות ההתחברות והאהבה: **פתחי לי אחותי רעייתי יונתי תמתי** עם הכלל, נמצא מניין **ב' אלפים תתק"פ**. וכן נמצא גם בתורת התשובה, כאשר אדם רוצה לשוב אל בוראו הוא שב בכוח שם ה', כאמור: למען שמך ה', וסלחת לעוונתי כי רב הוא. וגם נחשב את מניין שתי השמות **הוי"ה ואדני** העולים יחדיו כמניין **צ"א**, יחד עם התיבות **תשובה ומעשים טובים, כתרים בפני הפורענות** נמצא את אותו החשבון של **ב' אלפים תתק"פ**.

ההורות שעל ידי שאדם מחזיק בכוח התשובה, על ידי שהוא מרבה בתורה ובמעשים טובים, הוא זוכה להעפיל למדרגות ההתקשרות של אחותי, רעייתי, יונתי ותמתי. התקשרות זו עומדת לו כתרים בפני הפורענות. כי כל מעשה טוב שאדם עושה, כל מעשה טוב - מקומם אותו ומקדש אותו בהתקשרות איתנה לבוראו.

יעזור הקב"ה ויתן לכם ולבני ביתכם שמירה מעליא. וה' סביב לעמו. שמירה מכל דבר רע. החולים שיתרפאו והבריאים שלא יחלו שנוכה לשבתא טבא בזכותו של זקני הרה"ק רבי שלום שכנא מפרוהובויטש בן רבנו אברהם המלאך זי"ע. וקדושת השבת תאיר לנו לכל ששת ימי המעשה. ובמהרה יפרוש הקב"ה סוכת שלומו עלינו ועל כל ישראל ונזכה באלה הגופים לקבל פני משיח צדקנו, במהרה אמן.

אייזיק מזידיטשוב זי"ע אפשר לומר כן, שלא הסיח דעתו מבוראו לרגע קטן, לא ביום ולא בלילה, לא כאשר ישן ולא כאשר ניעור. כל מעשה ומחשבה שלו היו מוקושרים למי שאמר והיה העולם."

זוהי מדרגת תמתי הגבוהה וגם נשגבה, שלימות ההתקשרות. מי שמגיע להתקשרות זו הרי הוא אחוז ודבוק בריבון העולמים ואין מי שיכול להזיק לו ואין כל צר ומשטין יכול לקטר עליו.

מדרגת האהבה הזו אינה נפרסת לעולם וכהמשך הכתוב **שראשי נמלא מל** ודרשו במסכת תענית (א.ג) שהטל אינו נפסק לעולם, כך השפעה האהבה בינינו לבין אבינו שבשמים אינה נפסקת לעולם. ואכן, לא ביום אחד יגיע אדם לכל המדרגות הגבוהות הללו באהבת ה' אולם שלב אחר שלב עליו לילך ולטפס עדי נגיע.

להשיג מדרגת תמתי

כי אכן, גם בימינו אנו אפשר להשיג את כל המדרגות. בימינו אנו, כאשר יהודי מוטל עצמו לבוראו ולמצוותיו, הוא יושב לעסוק בדברי תורה בטהרה, הוא מנצח את יצרו וקם ממשכבו עם שחר על מנת לפנות לתפילה ולתורה, מהלך לבית המדרש - בית אלוקים נהלך ברגש. כאשר יהודי פותח את כיסו וארגנו ושולף סכום כסף לצדקה. על ידי כל אלה יכול אדם להעפיל עד למדרגת תמתי שהיא שלימות ההתקשרות במי שאמר והיה העולם.

אמנם בדורות הקודמים ארוכה היתה הדרך, יהודי שרצה להגיע למדרגת תמתי בדורות הקודמים היה עליו לעמול בלי סוף - להגיע למדרגת השלימות כרשב"י וחבריו. אולם

התורה והברכה לירידינו היקר שהשתתף בהוצאת הגליון

הרה"ח ר' **משה קורניצר** הי"ו אשדוד
לרגל הולדת בתו

יה"ר מלפני אבינו שבשמים שיוכה לראות רוב נחת יהודי מכל יוצ"ח ולגדלם לתורה ולחופה ולמצוות עם"ד התורה והחסידות ובדרך רביה"ק אכ"ד

זמנים לשבת פרשת ראה

ראש חודש אלול: יהיה ביום החמישי בשבת ולמחרת ביום השישי הבעל"ט המולד: ליל ד' בשעה אחד וחמישים וארבע דקות עם ט"ז חלקים

הדלקת נרות	מוציא שבת ר"ת	ישמח משה
7:03	8:37	ירושלים
6:48	8:40	ניו יורק
7:36	9:06	לונדון
8:09	9:36	

י"ל ע"י **"מכון נועם אמרים"** סאסוב
רח' קדושת יו"ט 1, קריית ישמח משה, בני תקווה

טל: 052-768-8014 | פקס: 03-736-1653 | dtsassov@gmail.com

לע"נ

הרה"ק ר' יואל בן ר' חנניה יו"ט ליפא
בעל הדברי יואל מסאטמאר זי"ע

נתנדב ע"י חב"י הרה"צ ר' יואל הורביץ שליט"א מאנטשעסטר

ברכת מזל טוב שלוחה

הרה"צ ר' **מרדכי הלוי וואזנער** שליט"א לונדון

בן הגה"צ ר' **יוסף בנימין וואזנער** שליט"א ראש ישיבת חכמי לובלין ונכד הגאון הגדול ר' **חיים מאיר וואזנער** שליט"א גאב"ד זכרון מאיר

לרגל הולדת הבת/הנכדה/הנינה

יה"ר מלפני אבינו שבשמים שיוכה לראות רוב נחת יהודי מכל יוצ"ח ולגדלם לתורה ולחופה ולמצוות עם"ד התורה והחסידות ובדרך רביה"ק אכ"ד

מעומק לבבינו מברכים אנו ברכת מזל טוב
לאנ"ש היקרים כל אחד בשמו הטוב יבורך הלאו המה

הרה"ח ר' **ברוך כהן** הי"ו ירושלים
ולבנו הרה"ח **גדליה** הי"ו צפת
לרגל הולדת הנכד הבן

יה"ר שיוזכו לראות רוב נחת מכל יוצ"ח ולגדלם
לתורה לחופה ולמעש"ט עד ביגוא"צ בב"א